

KOMISIJAS DIREKTĪVA 2008/62/EK

(2008. gada 20. jūnijs),

ar ko paredz atsevišķas atkāpes saistībā ar to lauksaimniecības savvaļas sugu un šķirņu, atzīšanu, kuras ir dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un ko apdraud ģenētiska erozija, un minēto savvaļas sugu un šķirņu sēklu un sēklas kartupeļu tirdzniecību

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/57/EK par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību ⁽⁶⁾ un jo īpaši tās 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

tā kā:

ņemot vērā Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/401/EEK par lopbarības augu sēklu tirdzniecību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 22.a panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 14. jūnija Direktīvu 66/402/EEK par graudaugu sēklu tirdzniecību ⁽²⁾ un jo īpaši tās 22.a panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu ⁽³⁾ un jo īpaši tās 4. panta 6. punktu, 20. panta 2. punktu un 21. pantu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/54/EK par biešu sēklu tirdzniecību ⁽⁴⁾ un jo īpaši tās 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīvu 2002/56/EK par sēklas kartupeļu tirdzniecību ⁽⁵⁾ un jo īpaši tās 10. panta 1. punktu un 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu,

(1) Kā liecina dažāda veida attīstība starptautiskā un Kopienas mērogā, pēdējos gados ir palielinājusies bioloģiskās daudzveidības un augu ģenētisko resursu uzturēšanas jautājumu aktualitāte. Kā piemērs jāmin Padomes 1993. gada 25. oktobra Lēmums 93/626/EEK, kas attiecas uz Konvencijas par bioloģisko daudzveidību ⁽⁷⁾ noslēgšanu, Padomes 2004. gada 24. februāra Lēmums 2004/869/EK par to, ka Eiropas Kopienas vārdā noslēgts Starptautiskais Līgums par augu ģenētiskajiem resursiem pārtikai un lauksaimniecībai ⁽⁸⁾, Padomes 2004. gada 24. aprīļa Regula (EK) Nr. 870/2004, ar ko izveido Kopienas programmu ģenētisko resursu saglabāšanai, raksturošanai, vākšanai un izmantošanai lauksaimniecībā un atceļ Regulu (EK) Nr. 1467/94 ⁽⁹⁾, un Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽¹⁰⁾. Lai ņemtu vērā šos jautājumus, īpaši nosacījumi jāparedz saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, ar ko reglamentē lauksaimniecības augu sēklu tirdzniecību, proti, ar Direktīvu 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/56/EK un 2002/57/EK.

(2) Lai nodrošinātu uzturēšanu *in situ* un augu ģenētisko resursu ilgtspējīgu uzmantošanu, savvaļas sugas un šķirnes, kas ir dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un kam draud ģenētiska erozija ("šķirnes uzturēšanai"), jāaudzē un jāpārdod, pat ja tās neatbilst vispārīgajām prasībām par šķirņu atzīšanu un sēklu un sēklas kartupeļu tirdzniecību. Lai sasniegtu šo mērķi, ir jāparedz atkāpes saistībā ar šķirņu uzturēšanai atzīšanu, lai iekļautu lauksaimniecības augu sugu šķirnes valstu katalogos un lai ražotu un tirgotu šo šķirņu sēklas un sēklas kartupeļus.

⁽¹⁾ OV L 125, 11.7.1966., 2298./66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2007/72/EK (OV L 329, 14.12.2007., 37. lpp.).

⁽²⁾ OV L 125, 11.7.1966., 2309./66. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/55/EK (OV L 159, 13.6.2006., 13. lpp.).

⁽³⁾ OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1829/2003 (OV L 268, 18.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 193, 20.7.2002., 12. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/117/EK (OV L 14, 18.1.2005., 18. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 193, 20.7.2002., 60. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2005/908/EK (OV L 329, 16.12.2005., 37. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/117/EK.

⁽⁷⁾ OV L 309, 13.12.1993., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 378, 23.12.2004., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 162, 30.4.2004., 18. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 146/2008 (OV L 46, 21.2.2008., 1. lpp.).

- (3) Minētajām atkāpēm jāattiecas uz pamatprasībām saistībā ar šķirnes atzīšanu un procedūras prasībām, kas paredzētas Komisijas 2003. gada 6. oktobra Direktīvā 2003/90/EK, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Padomes Direktīvas 2002/53/EK 7. panta nolūkā attiecībā uz obligāti pārbaudāmajām pazīmēm un obligātajiem konkrētu lauksaimniecības augu sugu pārbaudes nosacījumiem. Konkrēti dalībvalstīm ir jābūt pilnvarotām pieņemt noteikumus attiecībā uz atšķirīgumu, stabilitāti un viendabīgumu ⁽¹⁾.
- (4) Vismaz attiecībā uz atšķirīgumu un stabilitāti šo noteikumu pamatā jābūt tehniskajā anketā norādītajām pazīmēm; tehniskā anketa jāaizpilda pieteikuma iesniedzējam saistībā ar pieteikumu šķirnes atzīšanai, kā minēts Direktīvas 2003/90/EK I un II pielikumā. Ja viendabīgumu nosaka, izmantojot pazīmēm neatbilstošus eksemplārus (*off-types*), noteikumu pamatā jābūt definētiem standartiem.
- (5) Jāparedz procedūras prasības, kas ļautu atzīt šķirni bez oficiālas pārbaudes. Turklāt attiecībā uz nosaukumu jāparedz atsevišķas atkāpes no Direktīvas 2002/53/EK un Komisijas 2000. gada 4. maija Regulas (EK) Nr. 930/2000, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus attiecībā uz lauksaimniecības augu sugu un dārzeņu sugu šķirņu nosaukumu piemērotību ⁽²⁾.
- (6) Attiecībā uz sēklu un sēklas kartupeļu šķirņu uzturēšanai ražošanu un tirdzniecību jāparedz atkāpe saistībā ar oficiālo sertificēšanu.
- (7) Lai nodrošinātu to, ka sēklu un sēklas kartupeļu šķirņu uzturēšanai tirdzniecībā tiek veikta, ievērojot augu ģenētisko resursu uzturēšanu, jānosaka ierobežojumi, jo īpaši attiecībā uz izcelsmes reģionu. Lai veicinātu šo šķirņu uzturēšanu *in situ* un ilgtspējīgu izmantošanu, dalībvalstīm ir jābūt iespējai apstiprināt papildu reģionus, kuros ir atļauts pārdot sēklas tādos daudzumos, kas pārsniedz attiecīgās šķirnes uzturēšanai tās izcelsmes reģionā nepieciešamo daudzumu, ar noteikumu, ka šie papildu reģioni ir salīdzināmi no dabīgas un pusdabīgas dzīvotnes viedokļa. Lai nodrošinātu to, ka tiek saglabāta saikne ar izcelsmes reģionu, minēto noteikumu nepiemēro, ja dalībvalsts ir apstiprinājusi papildu ražošanas reģionus.
- (8) Jānosaka maksimālais pārdodamais daudzums katrai šķirnei uzturēšanai vienas sugas robežās un kopējais daudzums visām šķirnēm uzturēšanai kopā vienas sugas robežās. Lai nodrošinātu to, ka šo daudzumu ievēro, dalībvalstīm jāparedz prasība, ka ražotājiem ir jāpaziņo šķirņu uzturēšanai daudzums, ko tās plāno ražot, un ražotājiem jānosaka daudzumu sadale.
- (9) Sēklu un sēklas kartupeļu izsekojamība jānodrošina, nosakot attiecīgas noslēgšanas un etiķetēšanas prasības.
- (10) Lai nodrošinātu to, ka šajā direktīvā minētie noteikumi tiek pareizi piemēroti, sēklu kultūras jāuzrauga, sēklas jāpārbauda un jāveic oficiāla pēckontrole. To šķirņu uzturēšanai sēklu apjoms, ko laiž tirgū, piegādātājiem jāpaziņo dalībvalstīm un dalībvalstīm Komisijai.
- (11) Pēc trim gadiem Komisijai jānovērtē, vai šajā direktīvā paredzētie pasākumi, īpaši noteikumi par daudzuma ierobežojumiem, ir efektīvi.
- (12) Šajā direktīvā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un pavairošanas materiāla komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Šajā direktīvā noteiktas atsevišķas atkāpes saistībā ar uzturēšanu *in situ* un ilgtspējīgu augu ģenētisko resursu izmantošanu ar audzēšanu un tirdzniecību attiecībā uz lauksaimniecības augu sugām, uz kurām attiecas Direktīva 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/54/EK, 2002/56/EK un 2002/57/EK:

- a) lai atzītu iekļaušanai valstu katalogos lauksaimniecības augu sugu šķirnes, kuras ir dabiskā veidā pielāgotas vietējiem un reģionālajiem apstākļiem un ko apdraud ģenētiskā erozija;

⁽¹⁾ OV L 254, 8.10.2003., 7. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/48/EK (OV L 195, 27.7.2007., 29. lpp.).

⁽²⁾ OV L 108, 5.5.2000., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 920/2007 (OV L 201, 2.8.2007., 3. lpp.).

b) lai tirgotu šādu savvaļas sugu un šķirņu sēklas un sēklas kartupeļus.

2. Ja šajā direktīvā nav paredzēts citādi, piemēro Direktīvu 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/53/EK, 2002/54/EK, 2002/56/EK un 2002/57/EK.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "uzturēšana *in situ*" ir ģenētiskā materiāla uzturēšana dabiskajā vidē un kultivētu sugu gadījumā – lauksaimnieciski izmantotajā vidē, kurā tās izveidojušas atšķirīgās īpašības;
- b) "ģenētiskā erozija" ir pakāpeniska ģenētiskās daudzveidības zaudēšana vienu un to pašu sugu populāciju un šķirņu starpā un populācijās un šķirnēs vai sugu ģenētiskās bāzes samazināšanās cilvēku iejaukšanās vai vides pārmaiņu dēļ;
- c) "savvaļas sugas" ir tādu augu sugu populāciju vai klonu kopums, kas ir dabiskā veidā pielāgots vides apstākļiem reģionā;
- d) "sēklas" ir sēklas un sēklas kartupeļi, ja vien sēklas kartupeļi nav viennozīmīgi izslēgti.

II NODAĻA

ŠĶIRŅU UZTURĒŠANAI ATZĪŠANA

3. pants

Šķirne uzturēšanai

Dalībvalstis valstu lauksaimniecības augu šķirņu katalogos var atzīt savvaļas sugas un šķirnes, kuras minētas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā un uz kurām attiecas 4. un 5. pantā minētās prasības. Šādas savvaļas sugas vai šķirnes jāmin kopējā lauksaimniecības augu sugu šķirņu katalogā kā "šķirne uzturēšanai".

4. pants

Pamatprasības

1. Lai 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto savvaļas sugu vai šķirni atzītu par šķirni uzturēšanai, tai jābūt nozīmīgiem no augu ģenētisko resursu uzturēšanas viedokļa.

2. Atkāpjoties no Direktīvas 2003/90/EK 1. panta 2. punkta, dalībvalstis var pieņemt noteikumus attiecībā uz šķirņu uzturēšanai atšķirīgumu, stabilitāti un viendabīgumu.

Šādos gadījumos dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz atšķirīgumu un stabilitāti tiek piemērotas vismaz tās pazīmes, kas minētas šādos dokumentos:

- a) tehniskās anketas, kas saistītas ar Kopienas Augu šķirņu biroja (CPVO) testu protokoliem, kuri norādīti Direktīvas 2003/90/EK I pielikumā un kurus piemēro minētajām sugām, vai
- b) tehniskās anketas, kas saistītas ar Starptautiskās Jaunu augu šķirņu aizsardzības savienības (UPOV) vadlīnijām, kuras norādītas Direktīvas 2003/90/EK II pielikumā un kuras piemēro minētajām sugām.

Lai novērtētu viendabīgumu, piemēro Direktīvu 2003/90/EK.

Tomēr, ja viendabīguma pakāpi nosaka, izmantojot pazīmēm neatbilstošus eksemplārus (*off-types*), tiek piemērots populācijas standarts 10 % un atzišanas varbūtība vismaz 90 %.

5. pants

Procedūras prasības

Atkāpjoties no Direktīvas 2002/53/EK 7. panta 1. punkta pirmā teikuma, oficiāla pārbaude netiek prasīta, ja pietiek ar šādu informāciju, lai pieņemtu lēmumu par šķirņu uzturēšanai atzīšanu:

- a) šķirnes uzturēšanai apraksts un tās nosaukums;
- b) neoficiālu testu rezultāti;
- c) audzēšanas, pavairošanas un izmantošanas periodā iegūta praktiskā pieredze un zināšanas, kuras pieteikuma iesniedzējs paziņojis attiecīgajai dalībvalstij;
- d) cita informācija, kas iegūta jo īpaši augu ģenētisko resursu iestādēs vai organizācijās, ko šim mērķim atzinušas dalībvalstis.

6. pants

Atzišanas izslēgšana

Šķirne uzturēšanai netiek atzīta par šķirni, ko drīkst iekļaut valstu šķirņu katalogos, ja:

- a) tā jau ir iekļauta kopējā lauksaimniecības augu šķirņu katalogā kā šķirne, nevis kā "šķirne uzturēšanai" vai arī tā ir svītrotā no kopējā kataloga pēdējo divu gadu laikā vai arī pēdējo divu gadu laikā kopš tā perioda beigām, kas tika piešķirts saskaņā ar Direktīvas 2002/53/EK 15. panta 2. punktu, vai
- b) uz to attiecas Kopienas augu šķirņu aizsardzība, kā paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 ⁽¹⁾, vai valsts augu šķirņu aizsardzība vai ir iesniegts attiecīgs pieteikums.

7. pants

Nosaukums

1. Attiecībā uz to šķirņu uzturēšanai nosaukumiem, kas bija zināmas līdz 2000. gada 25. maijam, dalībvalstis var atļaut atkāpes no Regulas (EK) Nr. 930/2000, izņemot gadījumus, kad ar šādām atkāpēm tiktu pārkāptas tādas trešās personas primāras tiesības, kas ir aizsargāta saskaņā ar minētās regulas 2. pantu.
2. Neskarot Direktīvas 2002/53/EK 9. panta 2. punktu, dalībvalstis var atļaut vairāk par vienu nosaukumu vienai šķirnei, ja attiecīgie nosaukumi ir tradicionāli pazīstami.

8. pants

Izcelsmes reģions

1. Ja dalībvalsts atzīst šķirni uzturēšanai, tai jānosaka reģions (turpmāk "izcelsmes reģions") vai reģioni, kuros šī šķirne tradicionāli tiek audzēta un kuros tā ir dabiskā veidā pielāgota. Dalībvalsts ņem vērā informāciju, kas iegūta augu ģenētisko resursu iestādēs vai organizācijās, ko šim mērķim atzinušas dalībvalstis.

Ja izcelsmes reģions ir vairāk nekā vienā dalībvalstī, to nosaka visas attiecīgās dalībvalstis, savstarpēji vienojoties.

2. Dalībvalsts vai dalībvalstis, kas veic izcelsmes reģiona noteikšanu, informē Komisiju par noteikto reģionu.

⁽¹⁾ OV L 227, 1.9.1994., 1. lpp.

9. pants

Saglabāšana

Dalībvalstis nodrošina to, ka šķirne uzturēšanai ir jāsaglabā tās izcelsmes reģionā.

III NODAĻA

SĒKLU RAŽOŠANA UN TIRDZNICĪBA

10. pants

Sertifikācija

1. Atkāpjoties no Direktīvas 66/401/EEK 3. panta 1. punktā, Direktīvas 66/402/EEK 3. panta 1. punktā, Direktīvas 2002/54/EK 3. panta 1. punktā, Direktīvas 2002/56/EK 3. panta 1. punktā un Direktīvas 2002/57/EK 3. panta 1. punktā paredzētajām sertifikācijas prasībām, dalībvalstis var noteikt, ka sēklas šķirnes uzturēšanai var laist tirgū, ja tās atbilst šā panta 2., 3. un 4. punktam.

2. Sēklas iegūst no sēklām, kas ražotas saskaņā ar noteiktu praksi šķirnes saglabāšanā.

3. Izņemot *Oryza sativa* sēklas, sēklas atbilst sertificētu sēklu sertifikācijas prasībām, kas paredzētas Direktīvā 66/401/EEK, 66/402/EEK, 2002/54/EK, 2002/56/EK un 2002/57/EK, izņemot prasības attiecībā uz minimālo šķirnes tīrību un attiecībā uz oficiālu pārbaudi vai pārbaudi oficiālā uzraudzībā.

Oryza sativa sēklas atbilst Direktīvā 66/402/EEK paredzētajām "sertificētu sēklu, otrā paudze" sertifikācijas prasībām, izņemot prasības attiecībā uz minimālo šķirnes tīrību un attiecībā uz oficiālu pārbaudi vai pārbaudi oficiālā uzraudzībā.

Sēklām piemīt pietiekama šķirnes tīrība.

4. Attiecībā uz sēklas kartupeļiem dalībvalstis var paredzēt, ka nepiemēro Direktīvas 2002/56/EK 10. pantu.

11. pants

Sēklu ražošanas reģions

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sēklas šķirnes uzturēšanai var ražot tikai izcelsmes reģionā.

Ja specifiskas vides problēmas dēļ minētajā reģionā nevar izpildīt 10. panta 3. punktā paredzētos sertifikācijas nosacījumus, dalībvalstis var apstiprināt papildu reģionus sēklu ražošanai, ņemot vērā to augu ģenētisko resursu iestāžu vai organizāciju informāciju, ko šim mērķim atzinušas dalībvalstis. Tomēr minētajos papildu reģionos ražotās sēklas var izmantot tikai izcelsmes reģionos.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai un citām dalībvalstīm papildu reģionus, kurus tās plāno apstiprināt sēklu ražošanai saskaņā ar 1. punktu.

20 dienu laikā pēc minēto paziņojumu saņemšanas Komisija un citas dalībvalstis var pieprasīt, lai jautājums tiktu iesniegts Pastāvīgajā lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēklu un pavairošanas materiāla komitejā. Pamatojoties uz Direktīvas 66/401/EEK 22.a panta 1. punkta b) apakšpunktu, Direktīvas 66/402/EEK 22.a 1. panta b) apakšpunktu, Direktīvas 2002/53/EK 4. panta 6. punktu, 20. panta 2. punktu un 21. pantu, Direktīvas 2002/54/EK 30. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Direktīvas 2002/56/EK 10. panta 1. punktu, 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Direktīvas 2002/57/EK 27. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pieņem lēmumu, lai vajadzības gadījumā noteiktu šādu reģionu izraudzīšanās ierobežojumus vai nosacījumus.

Ja ne Komisija, ne citas dalībvalstis neizsaka pieprasījumu saskaņā ar otro daļu, attiecīgā dalībvalsts var apstiprināt tos papildu reģionus sēklu ražošanai, par kuriem tā paziņojusi.

12. pants

Sēklu pārbaude

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka veic testus, lai pārbaudītu sēklu šķirnes uzturēšanai atbilstību 10. panta 3. punktā izklāstītajām sertifikācijas prasībām.

Šādus testus veic saskaņā ar pašlaik pazīstamām starptautiskām metodēm vai, ja tādu nav, saskaņā ar citām piemērotām metodēm.

2. Šā panta 1. punktā minētajām pārbaudēm dalībvalstis nodrošina, lai paraugi tiktu ņemti no viendabīgām partijām. Tās nodrošina, ka piemēro prasības par partijas svaru un parauga svaru saskaņā ar Direktīvas 66/401/EEK 7. panta 2. punktu, Direktīvas 66/402/EEK 7. panta 2. punktu, Direktīvas 2002/54/EK 9. panta 2. punktu un Direktīvas 2002/57/EK 9. panta 2. punktu.

13. pants

Tirdzniecības nosacījumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka sēklas šķirnes uzturēšanai tirgo vienīgi, ievērojot šādus nosacījumus:

a) tās ražotas to izcelsmes reģionā vai 11. pantā minētā reģionā;

b) tās tirgo tikai to izcelsmes reģionā vai reģionos.

2. Atkāpjoties no 1. punkta b) apakšpunkta noteikumiem, dalībvalstis var savā teritorijā apstiprināt papildu reģionus, kuros atļauta sēklu šķirnes uzturēšanai tirdzniecība, ar noteikumu, ka šie reģioni un izcelsmes reģions attiecībā uz minēto šķirni ir salīdzināmi no dabīgas un pusdabīgas dzīvotnes viedokļa.

Ja dalībvalstis apstiprina šādus papildu reģionus, tās nodrošina to, ka šķirnes uzturēšanai attiecīgajā izcelsmes reģionā ir pieejams vismaz tāds sēklu daudzums, kas nepieciešams, lai saražotu vismaz 14. pantā noteikto sēklu daudzumu.

Dalībvalsts informē Komisiju un citas dalībvalstis par šādu papildu reģionu apstiprināšanu.

3. Ja dalībvalstis saskaņā ar 11. pantu apstiprina papildu reģionus sēklu ražošanai, tās neizmanto šā panta 2. punktā paredzētos izņēmuma noteikumus.

14. pants

Kvantitatīvi ierobežojumi

Katra dalībvalsts nodrošina, lai katras šķirnes uzturēšanai tirgotos sēklu daudzums nepārsniegtu 0,5 % no tās pašas sugas sēklām, kas tika izmantotas minētajā dalībvalstī vienā augšanas periodā, vai daudzuma, kas vajadzīgs, lai apsētu 100 ha, atkarībā no tā, kurš daudzums ir lielāks. *Pisum sativum*, *Triticum spp.*, *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* un *Helianthus annuus* sugai minētais procentuālais daudzums nepārsniedz 0,3 % vai daudzumu, kas vajadzīgs, lai apsētu 100 ha, atkarībā no tā, kurš daudzums ir lielāks.

Tomēr katrā dalībvalstī tirgotos šķirņu uzturēšanai sēklu daudzums nepārsniedz 10 % no attiecīgo sugu sēklu daudzuma, ko gadā izmanto dalībvalstī. Ja daudzums ir mazāks nekā daudzums, kas vajadzīgs, lai apsētu 100 ha, maksimālo attiecīgās šķirnes sēklu daudzumu, ko vienā gadā izmanto dalībvalstī, var palielināt līdz daudzumam, kas vajadzīgs, lai apsētu 100 ha.

15. pants

Kvantitatīvo ierobežojumu piemērošana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka pirms katra ražošanas perioda ražotāji tām paziņo sēklu ražošanas platības lielumu un vietu.

2. Ja, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem paziņojumiem, ir ļoti iespējams, ka 14. pantā noteiktie daudzumi tiks pārsniegti, dalībvalstis paredz katram attiecīgajam ražotājam daudzumu, ko tas var tirgot attiecīgajā ražošanas periodā.

16. pants

Sēklu kultūru uzraudzība

Ar oficiālas uzraudzības palīdzību dalībvalstis nodrošina, lai sēklu šķirnes uzturēšanai kultūras atbilstu šīs direktīvas prasībām, īpašu uzmanību pievēršot šķirnei, sēklu ražotņu atrašanās vietai un daudzumam.

17. pants

Iepakojumu un konteineru noslēgšana

1. Dalībvalsts nodrošina, lai sēklas šķirnes uzturēšanai tiktu tirgotas tikai slēgtos iepakojumos vai konteineros ar noslēgšanas ierīci.

2. Sēklu iepakojumus un konteinerus piegādātājs noslēdz tādā veidā, lai tos nevarētu atvērt, nesabojājot noslēgšanas sistēmu vai neskarot piegādātāja etiķeti, iepakojumu vai konteineru.

3. Lai nodrošinātu iepakojuma noslēgšanu saskaņā ar 2. punktu, noslēgšanas sistēmā ietilpst vismaz etiķete vai arī plombas uzlikšana.

18. pants

Etiķetēšana

Dalībvalstis nodrošina, lai uz sēklu šķirnes uzturēšanai iepakojumiem vai konteineriem būtu piegādātāja etiķete vai iespiesta vai ar zīmogu uzspiesta atzīme, tostarp šāda informācija:

- a) vārdi "EK noteikumi un standarti";
- b) personas, kas atbild par etiķešu piestiprināšanu, vārds un adrese vai pazišanas zīme;
- c) iepakojuma gads, izteikts kā "iepakots..." (gads), vai, izņemot sēklas kartupeļus, pēdējā parauga ņemšanas gads, lai veiktu pēdējo dīgtspējas pārbaudi; izteikts kā "iepakots..." (gads);

d) suga;

e) šķirnes uzturēšanai nosaukums;

f) vārdi "šķirne uzturēšanai";

g) izcelsmes reģions;

h) ja reģions, kurā tiek ražotas sēklas, nav sēklu izcelsmes reģions, norāde par sēklu ražošanas reģionu;

i) sēklu partijas numurs, ko piešķirusi persona, kas ir atbildīga par etiķešu uzlikšanu;

j) deklarētais neto vai bruto svars vai, izņemot sēklas kartupeļus, deklarētais sēklu skaits;

k) ja norāda svaru un izmanto granulētos pesticīdus, granulēšanas vielas vai citas cietas piedevas, ķīmiskās apstrādes vai piedevas veids un arī aptuvena čemuru vai tīro sēklu svara un kopējā svara attiecība, izņemot sēklas kartupeļus.

19. pants

Oficiālā pēcpārbaude

Dalībvalstis nodrošina, lai sēklām tiktu veikta oficiāla pēcpārbaude pēc nejaušas izvēles pārbaudes principa, lai pārbaudītu šķirnes īstumu un tīrību.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Ziņošana

Dalībvalstis nodrošina, lai piegādātāji, kas darbojas to teritorijā, sniegtu ziņojumus par katru ražošanas periodu attiecībā uz katras šķirnes uzturēšanai sēklu daudzumu, kas ir laists tirgū.

Pēc pieprasījuma dalībvalstis Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo par katras šķirnes uzturēšanai sēklu daudzumu, kas laists tirgū to teritorijā.

21. pants

Atzītu augu ģenētisko resursu organizāciju paziņošana

Dalībvalstis paziņo Komisijai 5. panta d) punktā, 8. panta 1) punktā un 11. panta 1. punktā minētās atzītās organizācijas.

22. pants

Novērtēšana

Komisija līdz 2011. gada 31. decembrim izvērtē to, kā īstenots 4. pants, 13. panta 2. punkts, 14. pants un 15. pants.

23. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz 2009. gada 30. jūnijam. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus minēto noteikumu tekstus, kā arī minēto noteikumu un šīs direktīvas atbilstības tabulu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis nosūta Komisijai galveno valsts tiesību aktu tekstu, ko tās pieņem jomās, uz kurām attiecas šī direktīva.

24. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

25. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2008. gada 20. jūnijā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Androulla VASSILIOU